

>> La Gala de Campdevànol és representativa de les antigues danses cerimonials.
(Foto: AJUNTAMENT DE CAMPDEVÀNOL)

un destí», organitzada pel Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona. Hi van participar unes tres-centes persones i va tenir com a activitat principal un macroclub de lectura amb Irene Solà i el seu multipremiat llibre *Canto jo i la muntanya balla*, i Joan

Lluís-Lluís amb la seva obra *El dia de l'os*. A Campdevànol estava prevista la presentació del poemari *Poemes en el temps*, de la poetessa Concepció Casanova i Danés (1906-1984), escrit a mitjan dècada dels anys vint de la passada centúria, i que va ser saludat aleshores

com una fita en la nova poesia catalana d'avantguarda. L'acte es va haver de posposar, ja que l'Ajuntament campdevanolenc decretà tres dies de dol oficial pel malaurat assassinat masclista que hi havia hagut uns dies abans. Quan es consideri oportú, està previst que la presentació tingui lloc a la Biblioteca Lambert i Mata de Ripoll.

Proseguint amb els guardons, l'Ajuntament de Ripoll acordà la concessió de la distinció Guifré al metge ripollès Eudald Maideu, en reconeixement de la seva trajectòria tant acadèmica com professional; a més, també va servir com a homenatge al compromís que ha mostrat amb la conservació i la divulgació del patrimoni cultural i històric de la comarca.

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

Lloret i Bolsena estrenyen Ilaços

Com que a mitjan juny passat una quarantena de lloretencs van sojornar una setmana a Bolsena (Itàlia), bressol de Santa Cristina, patrona

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > LAURA TRIAS FERRI, resident a Finlàndia

Soc de Fontcoberta (Pla de l'Estany). Vaig fer el doctorat a Alemanya i allà vaig conèixer el que seria el meu futur marit, un finès. Abans de venir a viure a Finlàndia, vam fer una parada de dos anys a Estocolm. Ha passat el temps i l'alemany continua essent la nostra llengua de comunicació habitual, amb pinzellades de finès, suec i català.

Ara ja fa deu anys que vivim en aquest país ple de bosc, llacs i arxipèlags, i m'hi he adaptat molt bé. Tinc la sort de poder combinar la feina a la ciutat amb la vida al camp, a l'antiga masoveria de la família del meu marit. Quan ens hi vam instal·lar, no hi havia cap mena de comoditat moderna. De

de les dues ciutats; una ambaixada bolsenesa formada per més de trenta persones va passar fa poc uns dies a Lloret i van aprofitar per aprofundir les relacions fraternes entre ambdós pobles, ben arrelades des que l'any 2007 Lloret i Bolsena es van agermanar oficialment. El líder de tot el moviment bolsenès ha estat, de sempre, Roberto Basili, un personatge imprescindible en la vida social de la ciutat d'Itàlia, que, des de l'Ajuntament, quan n'ha estat regidor, o des de la seva tasca d'assessor, quan ha treballat des de fora, ha esdevingut un au-

tèntic promotor de trobades entre joves, jubilats o gent diversa de les dues localitats. A Lloret, l'entitat amfitriona va ser l'Obreria de Santa Cristina. Els bolsenesos van visitar els indrets més destacats de la vila marinera, van participar en trobades conjuntes amb els lloretencs (com ara un dinar popular de prop d'un centenar de participants a la platja de Santa Cristina), van estar dues vegades a Barcelona; van recórrer, també, la vila veïna de Tossa i se'n van anar, com sempre, amb ganes de tornar.

Tossa: l'Aplec de Tardor | Els organitzadors de l'Aplec de la Sardana, enguany ja en la seva trenta-cinquena edició, han aconseguit donar un caràcter singular a aquesta manifestació popular centrada en la nostra dansa. No els va fer res que, atesa la multitud d'aplects que hi ha de cap a cap de les comarques gironines, la data assignada fos ja gairebé fora de temporada; al contrari, ho van convertir en un atractiu especial, ja que van ampliar els dies d'activitats i van oferir als interessats la possibilitat de passar un cap de setmana a Tossa en hotels destacats a un preu mòdic. Des de fa uns anys, l'Aplec, que se celebra en diumenge a comen-

çament d'octubre i que ofereix als sardanistes la possibilitat de ballar unes trenta-sis sardanes, va precedir d'una audició completa el dissabte abans i d'un concert a la nit de la cobla Ciutat de Girona, que sempre resulta interessant per les estrenes i els homenatges que s'hi fan. Enguany encara n'hi va haver més, ja que el divendres a la nit ja es va celebrar un concert serenata a càrrec de La Principal de la Bisbal, que va conferir a l'esdeveniment un aire de festa major.

Maçanet: llibre sobre la Pista Jardí

Josep Lluís Lancina, guanyador de la primera beca de recerca històrica de Maçanet de la Selva, va presentar una exposició i un llibre, editat per l'Ajuntament, sobre el tema de l'emblemàtica Pista Jardí. L'exposició es va poder visitar a Can Trinxeria gairebé tot el mes de novembre i el llibre es pot adquirir a l'Arxiu de la Casa de la Vila. El treball de Lancina estudia els vessants històric i antropològic d'una construcció carismàtica, alçada amb l'esforç dels maçanetencs en temps difícils. A final d'any 2022 es va obrir el període de presentació de propostes per a la segona beca de tema històric, dotada amb 3.500 euros.

>> Bolsenesos i lloretencs, fraternalment barrejats en un dinar de germanor a Santa Cristina.

mica en mica l'anem arreglant, però la comuna la mantenim perquè preferim una vida més ecològica. Durant anys m'he sentit com si portés una doble vida: professora a la ciutat, ben vestida i pentinada; esperrucada, amb botes d'aigua i amb la roba plena de fang a la casa del bosc.

Des que vaig arribar a Finlàndia treballa en una escola municipal d'adults on ensenyo castellà i suec, la segona llengua oficial del país. La meva feina m'apassiona: a part de la vessant acadèmica, em permet entrar en contacte amb gent molt diversa, tant finesos com estrangers.

Una de les coses que aprecio més d'aquest país és que la societat finaesa en-

cara conserva un fort vincle amb la natura. A més, ens van una generació per davant en molts aspectes: la lluita per la igualtat entre dones i homes, la integració social, l'ajuda als desfavorits...

La sauna és un santuari per relaxar-se i parlar de la vida. Un cop calenta, hi entres nu i tires aigua sobre les pedres que hi ha damunt de l'estufa, que deixen anar un vapor tòrrid que quasi crema la pell. Si en tens ganes, et pots fer un massatge fuetejant-te amb un feix de branques de bedoll, les fulles del qual desprenen una olor embriagadora. Tot plegat purifica la pell i l'ànima. Si és hivern, pots sortir a rodolar per la neu.

Des que vaig arribar a Finlàndia treballa en una escola municipal d'adults on ensenyo castellà i suec, la segona llengua oficial del país. La meva feina m'apassiona: a part de la vessant acadèmica, em permet entrar en contacte amb gent molt diversa.